

- порядок перевірки відповідності послуги визначеним характеристикам якості (включаючи відповідальність за перевірку та форму фіксації результатів);
- можливі невідповідності при наданні послуг та дії при виявленні таких невідповідностей, а саме – коригування послуги, інформування споживачів тощо.

Також повинні проводитися заходи, спрямовані на підвищення вмотивованості персоналу ОМС до роботи в рамках СУЯ, її позитивне ставлення до системи.

Андрій ДУТКА

здобувач освітньої програми

«Менеджмент закладів охорони здоров'я», ЗУНУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Світлана СКОЧИЛЯС

ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ВАЛЕОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ ВІЙСЬКОВІЙ МЕДИЧНІЙ ПРАКТИЦІ

Сучасна глобальна духовно-екологічна криза, одним із проявів якої є погіршення здоров'я людей, зумовлює потребу використання валеологічного підходу у медичній практиці. У цьому контексті все більше уваги привертає валеологія як наука, що заснована на принципово нових підходах до розуміння феномена здоров'я людини і механізмів його збереження. Валеологічне розуміння здоров'я виходить з медико-біологічних показників, а зміст медичної валеології полягає у діагностиці і прогнозуванні здоров'я.

Для вирішення оздоровчих завдань найбільш ефективним є комплексний підхід, який враховує низку найрізноманітніших факторів впливу як на фізіологічні, так і психоемоційні процеси в організмі. Аналіз відомих на сьогодні знань про здоров'я дозволив серед комплексу чинників визначити найголовніші, що сприяють зміцненню здоров'я або, навпаки, спричинюють розлад функціонального стану організму людини. До таких чинників належать: рухова активність, харчування, ендоекологія, дихання, загартування, звички, психоемоційна активність, морально-вольові, ціннісно-мотиваційні та духовні якості.

Значимість соціальної складової як визначального фактору здоров'я людини-військовослужбовця є однозначною. В умовах сьогодення питання використання валеологічного підходу у практиці роботи військових організацій, в тому числі, у їх медичній практиці є вкрай актуальним. Передусім, це пов'язано з тим, що в основі такого підходу лежить принцип профілактики. Профілактика – це

дії людини, спрямовані на збереження здоров'я, однієї з найбільших цінностей кожної особистості, групи людей, людського суспільства (цивілізаційний підхід) [1].

Важливість застосування валеологічного підходу у практиці роботи військових організацій, в тому числі, у їх медичній практиці, значною мірою, обумовлене тим, що використовувані механізми і методи впливу на військовослужбовців не завжди є актуальними (іноді й протиправними).

Незаперечним є й твердження про те, що здоров'я військовослужбовців в наш час є показником цивілізованої держави і головним чинником безпеки нації. Це обумовлено тим, що військовослужбовці є громадянами України, які проходять дійсну військову службу у складі Збройних сил України та інших військ.

Досвід ведення бойових дій на Сході України засвідчив, що переможцем у бою стає той, хто ефективніше використовує свою зброю, хто має вищий рівень розвитку морально-вольових якостей, хто краще підготовлений до бойових дій психологічно та фізично, хто здатен швидко орієнтуватися в обстановці, аналізувати її і блискавично приймати правильні рішення. Саме тому в структурі бойової підготовки визначальним компонентом є якісна психофізична підготовка особового складу... Практика переконливо свідчить, що військовослужбовці, які краще фізично підготовлені, швидше оволодівають знаннями, навичками та вміннями з тактичної, вогневої, спеціальної, технічної, медичної, стройової та інших предметів бойової підготовки. Високий рівень фізичної підготовленості військовослужбовців дозволяє їм більш швидко і точно виконувати різні бойові прийоми та дії, що складають сутність їхньої бойової діяльності [2, С. 300].

На сьогоднішній день, служба у Збройних силах України пов'язана з великими фізичними та психоемоційними навантаженнями, потрібні нові підходи до формування гармонійного розвитку особистості військовослужбовців, відповідального ставлення особового складу до власного здоров'я та фізичної підготовленості. Потрібно комплексно розвивати фізичні й психічні якості засобами фізичної культури та спорту та підтримувати на належному рівні високу фізичну і розумову працездатність. Визначення ефективних напрямів виховного впливу на військовослужбовців неможливо без знання структури особистості та закономірностей її формування, розвитку і самовдосконалення.

Рівень фізичної підготовки та ефективність виконання офіцерами завдань має велике значення для військово-професійної діяльності, особливо в сучасних умовах, коли від загально-фізичних норм та морально-психологічної стійкості офіцерського складу залежить не лише виконання бойового завдання, а й життя і здоров'я підлеглих військовослужбовців.

До пріоритетів особистісного розвитку можна віднести формування у людини наукового світогляду, глибоких переконань і твердих моральних принципів. Військова підготовка формує високий дух молодого бійця, моральні правила поведінки воїна в умовах армійського життя.

Важливу роль відіграє психологічна підготовка – це формування у військовослужбовців таких психологічних якостей, які дають їм змогу діяти в найнебезпечніших ситуаціях сучасної війни, у складних і напружених умовах під час виконання бойових завдань.

Під такими психологічними якостями розуміють:

- вольові: мужність, стійкість, дисциплінованість, рішучість і т.п.;
- інтелектуальні: швидке прийняття нестандартних рішень і т.п.;
- соціально-психологічні: відповідальність перед товаришами, готовність до взаємовиручки тощо [3].

Тобто, військовослужбовець, який володіє глибокою ідейною переконаністю, психологічно-емоційний стан у нього на належному рівні, здатен вистояти у найскладніших умовах, а свідомість обов'язку перед українським народом робить його непереможним. І навпаки, якщо воїн, не може протистояти труднощам, воля його слабка, а дух незагартований, це може призвести до того, що воїн може бути недієздатним навіть при незначних труднощах.

Психологічна стійкість військовослужбовців залежить від рівня їх фізичної підготовки, багаторазове виконання фізичних вправ в умовах реальної небезпеки, фізичної втоми і психогенного впливу бойових підрозділів, які поєднані з прийомами психоемоційного самоуправління, сприяє формуванню психологічної адаптації військовослужбовців до службово-бойової діяльності [3].

Отже, психологічна і психофізична підготовленість доповнює загальну і спеціальну фізичну та професійно-прикладну фізичну підготовку у вихованні військовослужбовців. Таку підготовленість слід розглядати як підструктуру загальної структури особистості людини та медико-соціальний аспект збереження здоров'я людини як основу валеологічного підходу.

Список використаних джерел

1. Бойченко Т.Є. Зasadничі принципи неперервної валеологічної освіти в Україні. URL: <https://pres.in.ua/zasadnichy-pryncipy-neperevnoyi-valeologichnoyi-osviti-v-ukra.html>
2. Формування психофізичної готовності курсантів засобами спеціальної фізичної підготовки : навч.-метод. посіб. А. О. Хабчук та ін.. Житомир: ЖВІ, 2020. 100 с.
3. Ярошенко Я.М. фактори психологічного впливу та засоби фізичного виховання на розвиток особистості військовослужбовців. URL: <https://www.researchgate.net/profile/Iryna->

Skrypchenko/publication/348154899_Vikoristanna_strajkbolu_v_pidgotovci_majbutnih_pravoohoronciv_u_spezializovanih_ZVO/links/5ff0d86d299bf140886865fc/Vikoristanna-strajkbolu-v-pidgotovci-majbutnih-pravoohoronciv-u-spezializovanih-ZVO.pdf

Олександр ДУТКА

здобувач освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я», ЗУНУ
Науковий керівник – д.е.н., професор кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Алла Мельник

УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В ЗАКЛАДІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Організації всіх типів і розмірів стикаються з внутрішніми і зовнішніми викликами, які породжують невизначеність щодо того, чи досягнуть вони своїх цілей у визначений термін. Вплив такої невизначеності на цілі організації називають «ризиком». Раніше ризик визначався, як правило, негативним явищем, якого організація намагалася уникнути чи передати іншим. Сьогодні і науковці, і практики усвідомлюють, що ризик є невід'ємною частиною життя, він може мати не лише негативні, а й позитивні наслідки. Сьогодні при визначенні ризику акцент зміщується з ймовірності події (щось може статися) на імовірність наслідку, особливо його впливу на виконання окреслених завдань.

Категорія «ризик» має достатньо давню етимологію, однак більш деталізовано різні аспекти ризику почали вивчати наприкінці ХІХ ст. На думку Ю.В. Тюленевої, сьогодні немає однозначного визначення категорії «ризик», незважаючи на те, що вона зустрічається в багатьох гуманітарних та природничих дослідженнях [1].

Вишнеvsька О.А. стверджує, що «...ризик – це комплекс чинників, дій або процесів, які можуть викликати матеріальні та інші втрати, збитки» [2], тоді, як Т.А. Говорушко вважає, що «...ризик – економічна категорія в діяльності суб'єктів господарювання, пов'язана з подоланням невизначеності, конфліктності в ситуаціях оцінювання, управління, неминучого вибору» [3].

Досить науково обґрунтованим є твердження В.М. Євдокименко, що «...ризик – ймовірність (загроза) втрати господарюючим суб'єктом частини своїх ресурсів, недоотримання доходів або появи додаткових витрат у результаті здійснення виробничо-фінансової діяльності як на етапі планування, так і в процесі реалізації» [4], натомість І.В. Чуприна вважає ризик – діяльність суб'єктів підприємницької діяльності, що пов'язана з подоланням невизначеності в ситуації неминучого вибору, в процесі якої є можливість оцінити вірогідність